

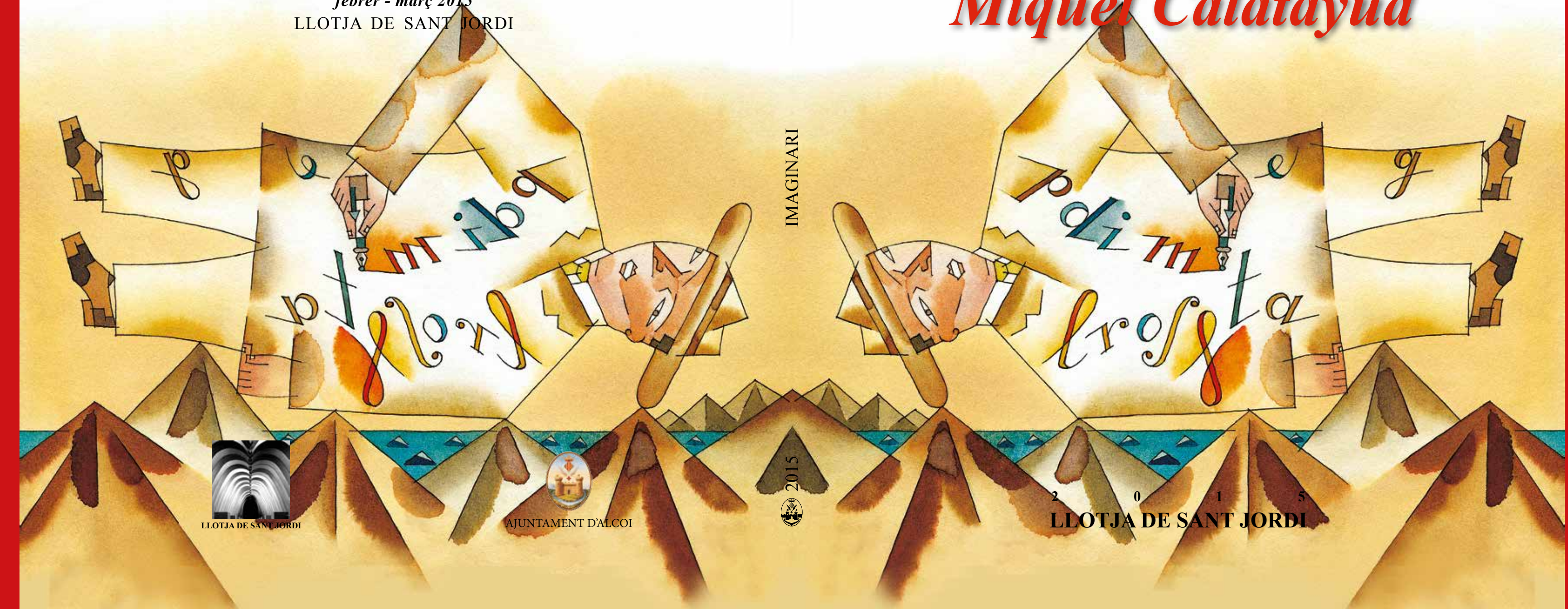
IMAGINARI
Miquel Calatayud
febrer - març 2015
LLOTJA DE SANT JORDI

Miquel Calatayud

ROMÀ DE LA CALLE / JORDI BOTELLA

IMAGINARI
Miquel Calatayud

IMAGINARI

LLOTJA DE SANT JORDI

AJUNTAMENT D'ALCOI

2015

2015
LLOTJA DE SANT JORDI

ROMÀ DE LA CALLE / JORDI BOTELLA

IMAGINARI

Miquel Calatayud

2 0 1 5

LLOTJA DE SANT JORDI

ÀREA DE CULTURA / AJUNTAMENT D'ALCOI

President: Antoni Francés, Alcalde d'Alcoi

Vice-President: Francesc Agulló, Regidor de Cultura

ARTS PLÀSTIQUES

CONSELL ASSESSOR

Antoni Ariño (UV)
Romà de la Calle
Carles Cortés (UA)
Daniel Giralt-Miracle
Joan A. Llinares
Tomàs Lloréns
Xavier Mariscal
Wences Rambla (UJI)
Isabel-Clara Simó
Esther Sitges (UMH)
Vicent M. Vidal
Victòria Vivancos (UPV)

DIRECCIÓ TÈCNICA

Antoni Miró

COORDINACIÓ

Francesc Agulló

TRADUCCIONS

Ximó Victoriano. Gabinet de Normalització Lingüística

MAQUETACIÓ

Gilberto Dobón

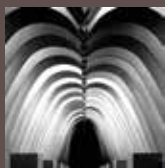
© DELS AUTORS

© AMB-DISSENY

© AJUNTAMENT D'ALCOI

IMPRESSIÓ: GRÀFIQUES ALCOI, S. L.U.

DIPÒSIT LEGAL: A 134-2015

LLOTJA DE SANT JORDI

AJUNTAMENT D'ALCOI

M I Q U E L C A L A T A Y U D LA MIRADA I LES SEUES COMPLEXITATS CONSTRUCTIVES

Sempre m'han impressionat i atret les complexes i sorprenents relacions entre les imatges i les paraules. Fins i tot sentia aqueix curiós interrogant, des de la primera joventut, quan –perplex– dubtava entre ser poeta o il·lustrador, motivat potser per les encadenades lectures de tot el que queia a les meues mans, al llarg d'aquella esquàlida postguerra. Per això, la forta impressió que vaig rebre quan el professor de grec, inesperadament, un dia, en plena classe, se li va ocórrer afirmar, des de la tarima, que *grafeîn* significava tant, per a aquells sorprenents clàssics, el fet d'*escriure* com l'activitat de *pintar*.

La veritat és que, des de llavors, aquella cultura mediterrània s'havia guanyat el meu total respecte, capaç –com havia sigut– d'enllaçar, en la seua història, eixes dues facetes que tant m'entusiasraven, la de la representació gràfica i la de l'escriptura, en un sol terme, en un únic concepte dilatat i versàtil. De fet, amb això concebien clarament també la seua viable i simultània unió en un equilibrat i personal quefer: *grafeús*. És a dir, el de l'escrivà i el del dibuixant.

Ha plogut molt d'aleshores ençà, fins a l'extrem de decidir pujar professionalment, per la meua part, a la barca de la filosofia. Pel que sembla, les paraules van remar, a les meues mans, amb més força, però com que les imatges van continuar atraient-me, de la mateixa manera, la pràctica filosòfica va acabar focalitzant-se, precisament, al voltant de l'estètica i la teoria de l'art. El destí havia guanyat la partida, en una jugada de funàmbul.

La meua amistat amb Miguel Calatayud (Asp, Alacant, 1942) ha sigut posterior al meu coneixement i la meua estima pels seus treballs tan destacats. Per sort, en el nostre context valencià, s'hi va implantar de manera molt especial la comentada / idealitzada figura del *grafeús*, sobretot en la dura postguerra, encarnada eficaçment i creativament entorn del còmic, de la il·lustració de llibres, del cartellisme i de l'art gràfic en general, per reivindicar tant la seua etimologia com la seua efectivitat. Tampoc no hi havien faltat antecedents i mestres compromesos amb el seu ofici i lliurats a les seues missions contextuais, convertits, de fet, en enllaços històrics.

Sumant la postguerra i la transició, com dues etapes excessivament llargues i complexes, des del punt de vista que ens ocupa, referint-nos a la diacronia immediata de la narració gràfica, bé podríem parlar d'una "primera escola valenciana" –la de la nostra infantesa / la de Miguel i la meua, pertanyents ambdós a una mateixa generació i vinculats a una geografia pròxima– que ens va fer créixer entre les aventures de *Roberto Alcázar y Pedrín*, entre les d'*El guerrero de l'antifaz* o entre l'humor àcid de *Jaimito* i les malifetes de *Pumby*, juntament amb molts altres títols emblemàtics d'aquella conjuntura.

Mentrestant, Miguel Calatayud es trasllada a Múrcia per a cursar estudis aplicats a l'Escola d'Arts i Oficis (1960), que després immediatament decideix enllaçar amb la seua incorporació a l'Escola Superior de Belles Arts de Sant Carles, a València, entre 1961 i 1966, on culmina la seua formació i es llança a determinar, des de la pràctica immediata –a base d'ofici, capacitat d'innovació i apassionament en la seua dedicació–, la seua trajectòria com a pintor, il·lustrador i dibuixant.

La veritat és que es conformarà, intergeneracionalment, gràcies a una sèrie de noms, un afany comú per descobrir universos propis de visualitat i per definir narratives plàstiques, generadores de llenguatges nous, amb aires de persistent modernitat. És així com s'hi apunta, sorprén i ens entusiasma –entorn de la historieta gràfica emergent, exploradora, original, "de línia clara"– l'anomenada "nova escola valenciana", on convergeixen personalitats determinants, de força i abast internacionals, que parteixen del context mediterrani que ens alberga.

Comencen els reconeixements, les monografies, els premis, les exposicions i, en definitiva, la consagració, en la dècada dels vuitanta, dels brots i fills d'aquesta escola valenciana, que ens desperten i estimulen, als seus seguidors de l'època, amb una sèrie de treballs d'alta qualificació estètica i creativa. I en aquesta Miguel Calatayud serà un referent i exemple obligat, juntament amb altres personalitats que amb serietat i el màxim rigor, investiguen, gaudeixen, s'esforcen, certament, per elaborar universos personals i cosmovisions de la màxima qualificació, tots ells nascuts una dècada després: Daniel Torres (Teresa de Cofrents, 1958), Micharmut (Juan Enrique Bosch Quevedo, El Cabanyal, 1953), Sento Llobell Bisbal (València, 1953) i Mique Beltrán (Jaraguas / Venta del Moro, 1959). Tots ells unitàriament, però amb llenguatges propis, conformen una sòlida història.

La producció de Miguel Calatayud és sorprenent, numèricament i qualitativament, en la seua àmplia trajectòria de quasi mig segle de treball en el món de l'“obra gràfica”. Més de 60 llibres il·lustrats com a autor únic, 25 en col·laboració, juntament amb una dotzena llarga d'àlbums de còmics realitzats. Si parlem de revistes, ha col·laborat en quasi una dotzena de publicacions especialitzades en còmics i ha il·lustrat nombroses revistes de perfils diferents (més de 26 títols diferents, en total). Un bon exemple d'això és la seua participació com a il·lustrador en la cartellera *Túria*, que justament celebra també en l'actualitat el seu 50é aniversari.

8 D'altra banda, si haguérem de detenir-nos a referenciar la seua labor, per parlar de l'etapa més intensa de la seua actuació, entre 1978 i 2014, com a creador d'obra gràfica plural, és a dir, cartells (autor del cartell de les Festes de Sant Jordi d'Alcoi de 1990), col·laboració en campanyes, conformador d'imatges i altres modalitats d'actuació il·lustrada, serien centenars i centenars les consignacions que caldria detallar. I el mateix es pot apuntar de les seues exposicions individuals, que passen de 20 mostres, mentre que les col·lectives sumen, de nou, centenars.

Justament per això, tot eixe bagatge patrimonial d'entrega i dedicació al món de la gràfica –*grafeïn*– ha merescut els premis i guardons nacionals i internacionals més destacats en les especialitats de la il·lustració, el còmic, la pintura i el dibuix, fins haver obtingut un total de 20 guardons. Encara que ací, breument, només ens detindrem –de manera particular, per la seua significació– a citar els èxits que representen, en el seu palmarés: el Premi Nacional d'Il·lustració al conjunt de tota la seua obra (2009), el Premi a la Millor Obra en el Saló Internacional del Còmic de Barcelona (1998), el Premi al Millor Llibre editat a la Comunitat Valenciana (2006) i dos Primers Premis del Ministeri de Cultura a les Millors Il·lustracions de Llibres Infantils (1989 i 1991).

En realitat, l'obra de Miguel Calatayud és fruit d'una *interdisciplinarietat consolidada*, per la sèrie d'influències diverses que ha sabut integrar en els seus treballs, per la manera transformadora amb què ha rellegit la realitat de l'entorn –des de la naturalesa fins al context quotidià–, per la força imaginativa de què ha dotat les seues imatges i per la capacitat mostrada en relacionar compositivament el món de la geometria i del color.

Sempre he subratllat, referint-me al context artístic, que la clau de la bellesa resideix en el poder de recórrer a *la categoria de la relació*. I la producció gràfica de Miguel Calatayud en pot ser un exemple adequat: *a)* per la relació entre els nombrosos elements formals coexistents i seleccionats en el pla de la composició; *b)* per la relació entre els elements plàstics activats en el pla significant i les idees comunicades a recer seu; *c)* per la relació entre les vinyetes individuals, estudiades i ponderades en la seua respectiva concreció i el tot narratiu global de cada historial; *d)* per la relació entre els codis constitutius del seu llenguatge gràfic, sempre en estat evolutiu, i les respectives obres realitzades en el seu itinerari; i *e)* per la relació generada entre l'obra estructurada i composta i les diverses experiències estètiques dels lectors / contempladors, que es plantegen en els íntims diàlegs de fruïció i reflexió, davant dels seus treballs.

9

Parlàvem de la seua capacitat per a integrar influències. Doncs bé, en la seua extensa bibliografia, ja existent, solen destacar-se –per part dels especialistes i estudiosos del seu quefer– les seues habilitats a l'hora de conjugar les virtuts de la cultura popular i de la tradició de les avantguardes en l'elaboració calculada i precisa de les seues imatges i en la creació dels seus ambients escenogràfics.

De fet, eixa mirada elegant, antinaturalista, equilibradament complexa, sempre ambientada i serena, enamorada de la geometria delimitativa de mons narratius i summament exigent amb el color –cuidat fins a multiplicar les transparències de l'aire, convertit en espai narratiu...– és la millor descripció que se m'acut de la seua construcció de la imatge.

Romà de la Calle

MIQUEL CALATAYUD EN EL PAÍS DE LES MERAVELLES

I

El Drac dorm sota l'epidermis de les coses. Els peatons no se n'adonen que sota el pas zebra batega el ventre de la zebra a punt de traure el criancó. Més enllà la farola entortolliga el seu coll de girafa per enllumenar un asfalt tan blau com el llom de la tonyina i advertir-nos dels perills.

El Drac es mou per les andrones mentre uns metres més amunt els banquers signen certificats de defunció i des de les pantalles les titelles de catxiporra pronuncien discursos amb les cacofonies d'una hiena.

10 Els peatons no se n'adonen d'aquest miratge que emmascara l'univers amb els vernís de la civilització quan tot és pura barbàrie. Perquè més enllà els mercaders travessen enmig de la polseguera les places on el gitano de la trompeta fa pujar una cabra per l'escala. Al seu voltant es combreguen ballarines balineses, roders de clenxa oliosa, soldadets de plom, la dama del llac i el taxidermista. Tots aplaudeixen l'espectacle fins que brollen papallones dels seus palmells.

Llavors la llum de la farola atreu les papallones que s'emmirallen en la incandescència dels filaments fins que el Drac se les empassa. Així el prodigi de la creació s'enfila per la gargamella del monstre fins aterrar en el seu ventre on dormen els tresors babilònics al costat del bressol dels primogènits egipcis.

El Drac habita en el cor de cada objecte i en el cervell dels ciutadans. Si grateu la corfa de les coses us sorprendrà l'ull fix del rèptil. Cada volta que denuncieu aquesta arbitrietat un cretí vos farà callar amb una mà mentre amb l'altra empenta la donzella cap als ullals de la bèstia com a tribut per salvaguardar la mediocritat.

II

L'arcàngel Miquel s'enfrontà al Drac. El féu recular amb la seua espasa de foc fins que l'epidermis de les coses abandonà les fornícules on el taxidermista col·leccionava papallones crucifixades amb agulles de cap. De sobte la cendra que entelava l'univers despertà les ballarines abraçades a roders de botes xarolades mentre els soldadets canviaven el plom per l'or. En aquest moment la dama del llac transformà l'espasa en pinzell.

L'espasa de Miquel és un pinzell de foc que enllustra un missatge en les estrelles per rescatar les coses i les persones del segrest. El seu missatge no tem l'aspra veritat d'Edip. Ni tampoc anuncia a Maria la redempció de l'espècie. Només allibera les coses i les persones de la cendra.

L'arcàngel Miquel enlaira el seu pinzell contra el Drac que enverina la realitat i esclavitza perfils i ànimes. El Drac obliga la zebra a ser trepitjada pels peatons, transforma la girafa en grua de metall i la tonyina en ostatge de l'almadrava.

El Drac quantifica el prodigi de la creació i el converteix en estafa.

III

Miguel Calatayud rep el nom de l'arcàngel. En la seua mà flameja el pinzell que arravata les criatures al Drac, escampa la boira i retorna el món a la innocència dels primers dies.

En la llarga nit de pedra i caos el pinzell converteix el ventre de la bèstia en l'esclat de la palmera sota el sol. Ara els seus queixals sanguinolents es transformen en aus del paradís. La cua li val per al sonall dels infants mentre els unglots repiquen boleros en les mans de les mares.

Miguel Calatayud després de baixar a l'infern torna amb les donzelles que s'immolaven per salvar el poble. Un tribut mesquí per a un monstre mesquí que en la seua mà rebolica colors i línies fins que la boira deixa pas a la claror del tròpic.

L'hèroe viu l'aventura del pinzell i acudeix obsequiós a la crida que arriba de l'altre costat del món tot reclamant la seua intervenció. Perquè el monstre, com la lletjor, el frau i el sofre, es reproduïx onsevol i fins que el pinzell no sagina el seu ventre els colors no desperten de la letargia.

La creació ve a ser un acte redemptor: dóna sentit al marasme, traça els perfils de la realitat i ompli els buits del llenguatge .

IV

Miguel Calatayud rep del seu nom la missió de salvar el món del traç pla a què ens condemna el Drac. Perquè Miguel forma part dels àngels –“missatgers” en el seu sentit primigeni- que s'enfonsen en la foscor per buscar la llum: el seu pinzell s'enfronta a un món gris per tal tornar-li la claror. Fins aconseguir que l'escata dels peixos abissals esdevinga la lluentor antracita en el seu pelegrinatge pels oceans i que els cucs de les cavernes obtinguen la musculatura dels poltres.

Aquest és el país de les meravelles de Miguel Calatayud. Revolució constant de les persones i les coses per recuperar la visibilitat. Conxorxa per derrocar el Drac que ens condemna a ser talps sense bruiola.

El nom de Miguel, doncs, xifra la seua missió de “missatger” per rescatar un món sostret en l’epidermis, la corfa i el subterfugi. Per això els colors en les seues mans són projectils contra la dictadura d’una realitat opaca, lluernes en la nit, oxigen per depurar l’atmosfera que el Drac enverina.

Si el seu nom ens allibera, el seu cognom ens reconforta. Calatayud n’és la suma de dos paraules que representen mons antagònics: la primera d’elles ve de l’àrab i la segona és hebraica. “Castell jueu” vénen a significar. Tanmateix la suma de les dues indica una manca de conflicte. Ans al contrari representa un exercici de conviència entre pols oposats que en l’àmbit de la creació sempre són enriquidors.

12

Miguel Calatayud: el seu nom i cognom representen l’abracadabra per accedir a l’altre costat de l’espill, de l’epidermis, de la cara fosca de la lluna. Miguel Calatayud. Miguel ens porta un missatge: Calatayud és el castell des d’on l’art defensa l’heterodòxia contra la uniformitat del Drac.

La plàstica de Miguel Calatayud alena l’aire mestís fruit de l’equilibri entre tensions. El seu és un món oníric on les criatures s’alliberen de l’ordre linial. Gràcies a ell recobrem el país de les meravelles que habita sota l’epidermis de les coses que el Drac havia confinat al racó de l’oblit.

Jordi Botella

IMAGINARI

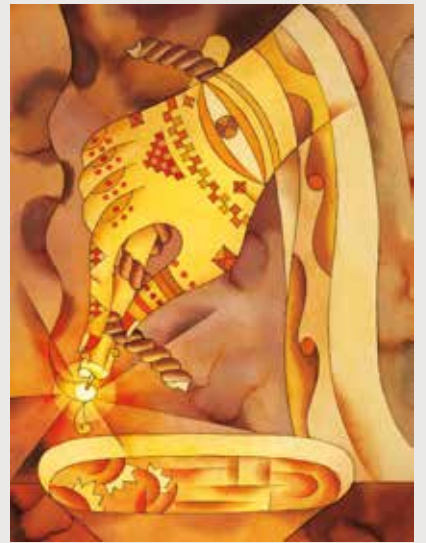
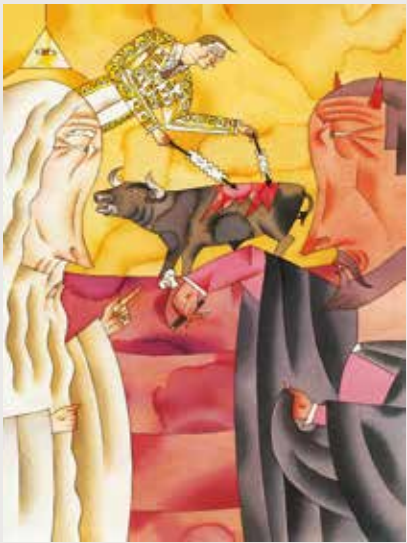
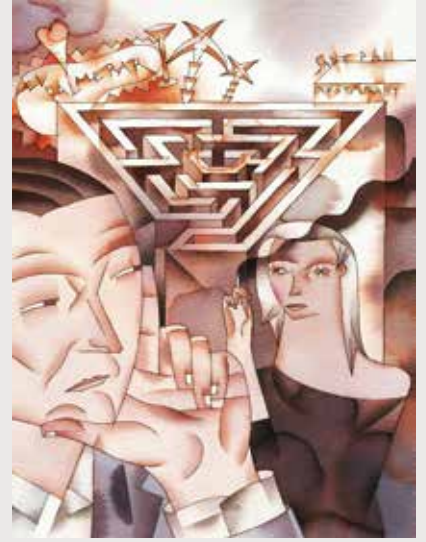
VIATGE EN AUTOBÚS, de Josep Pla, Fundació Wellington, 2003. (Tinta xina i aquarel·la. Reproduccions).

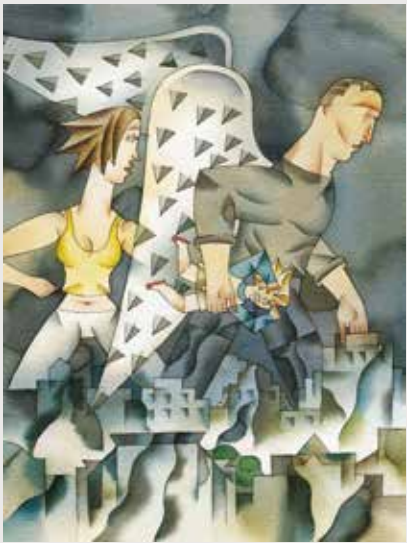

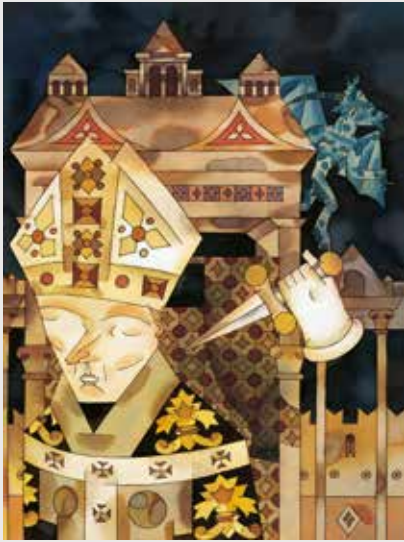

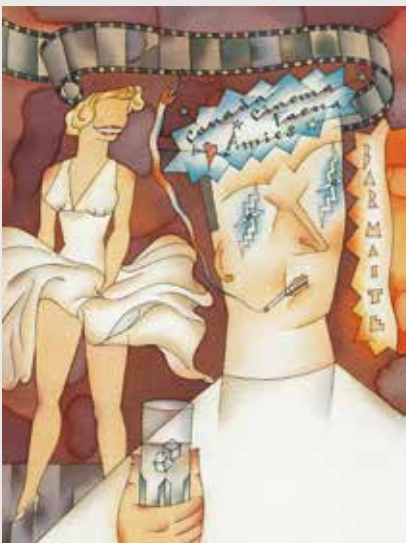
VIATGE EN AUTOBÚS, de Josep Pla, Fundació Wellington, 2003. (Tinta xina i aquarel·la. Reproduccions).

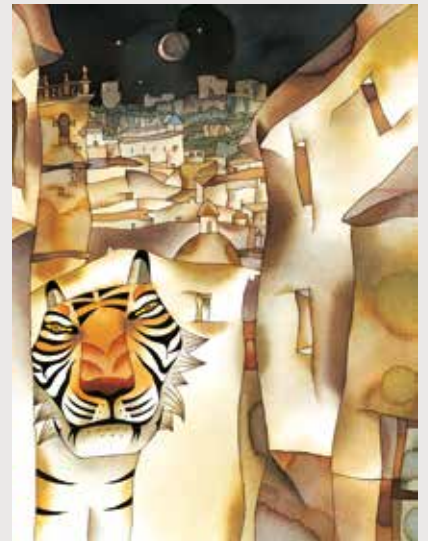

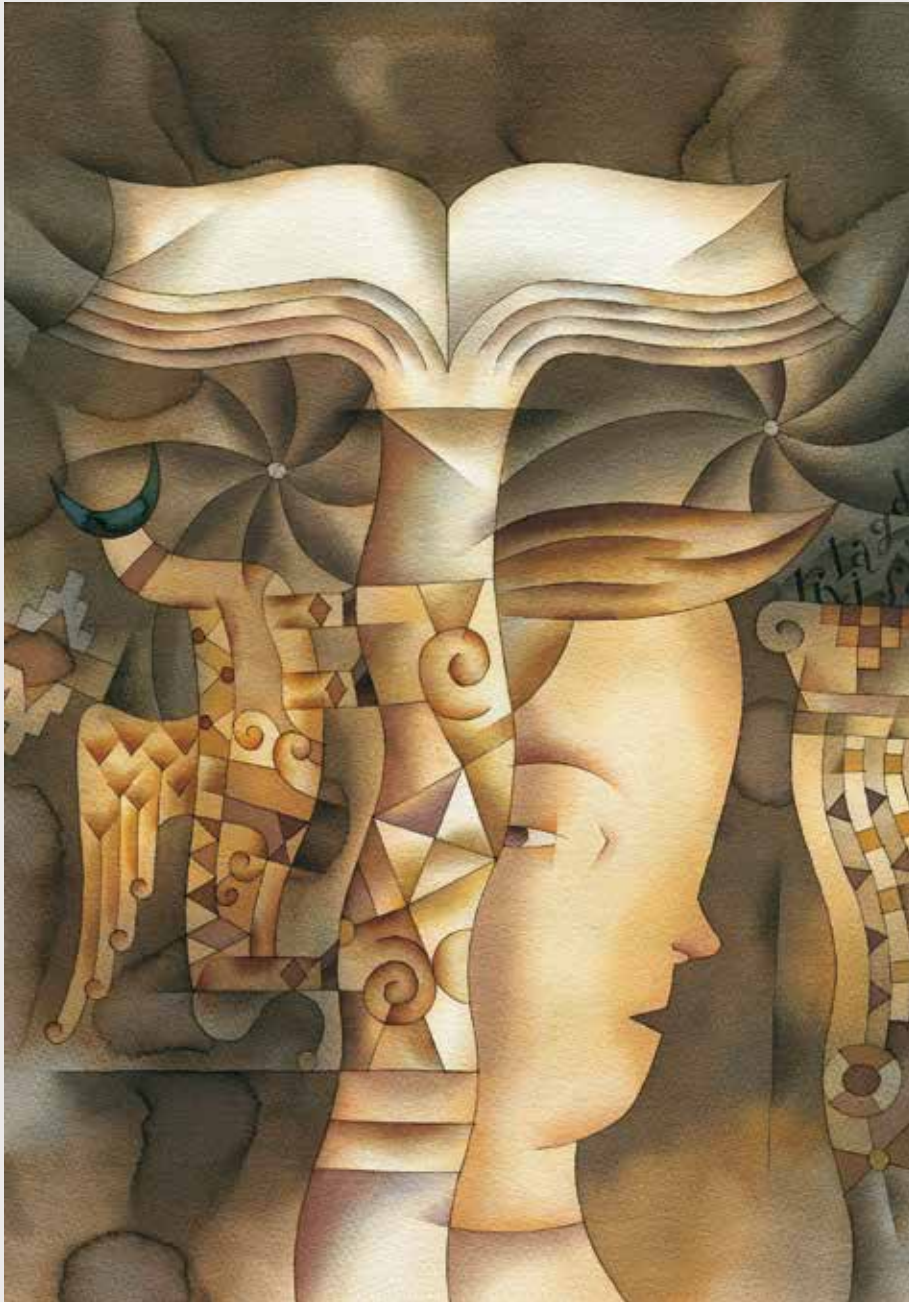

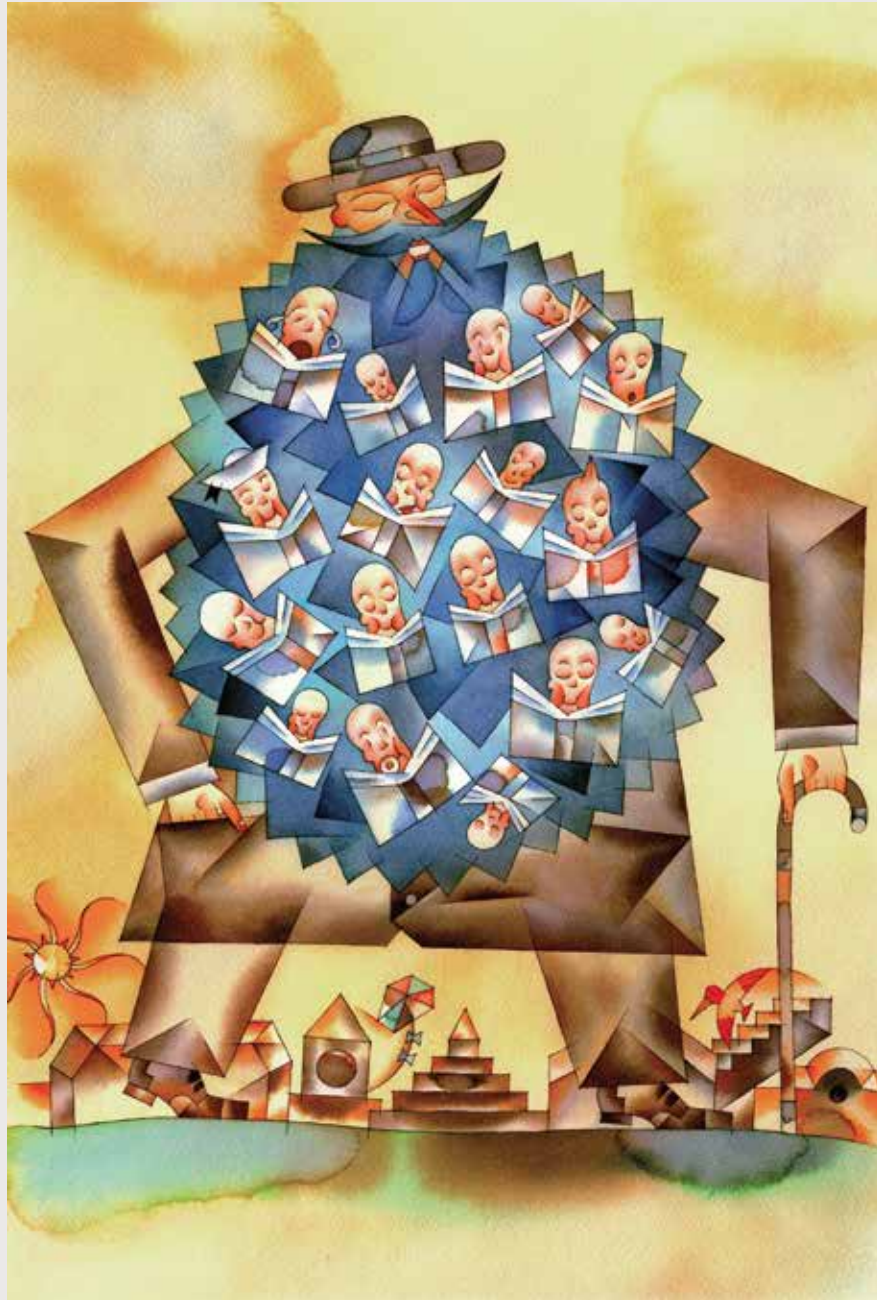

L'ARBRE DE LA LECTURA, Oxford University Press, 2010. (Tinta xina i aquarel·la, 30 x 42,5 cm.)

17 LLIBRES PER A XIQUETS IL·LUSTRATS, MuVIM, 2005. (Tinta xina i aquarel·la, 33 x 48,5 cm.)

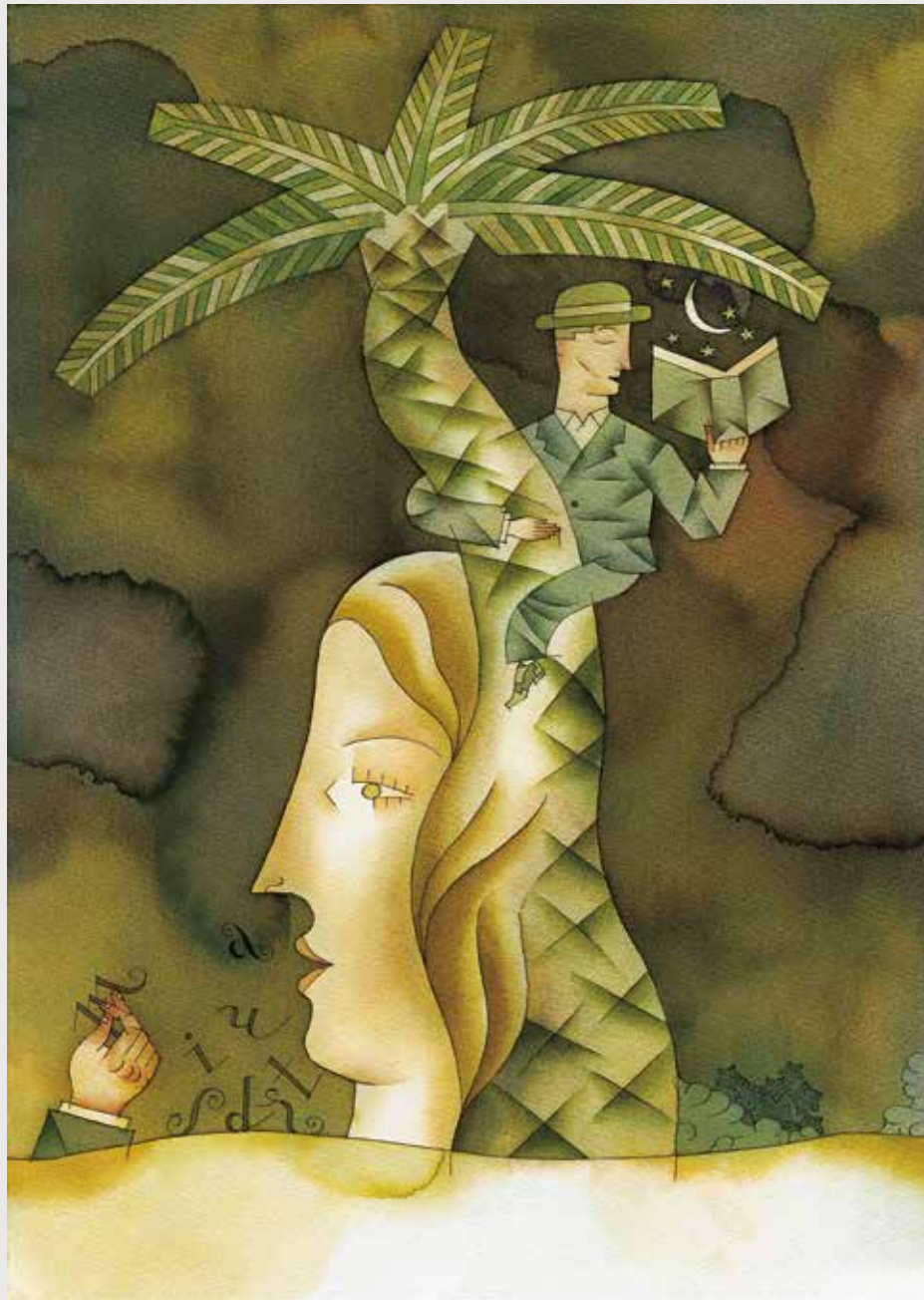
CASTELL DE L'OLLA, Altea, 1994. (Tinta xina i aquarel·la, 34,5 x 48,5 cm.)

¡MÉS MÚSICA, MESTRE!, XV Carnestoltes Literari Gençana, 2004. (Tinta xina i aquarel·la, 34,5 x 48,5 cm.)

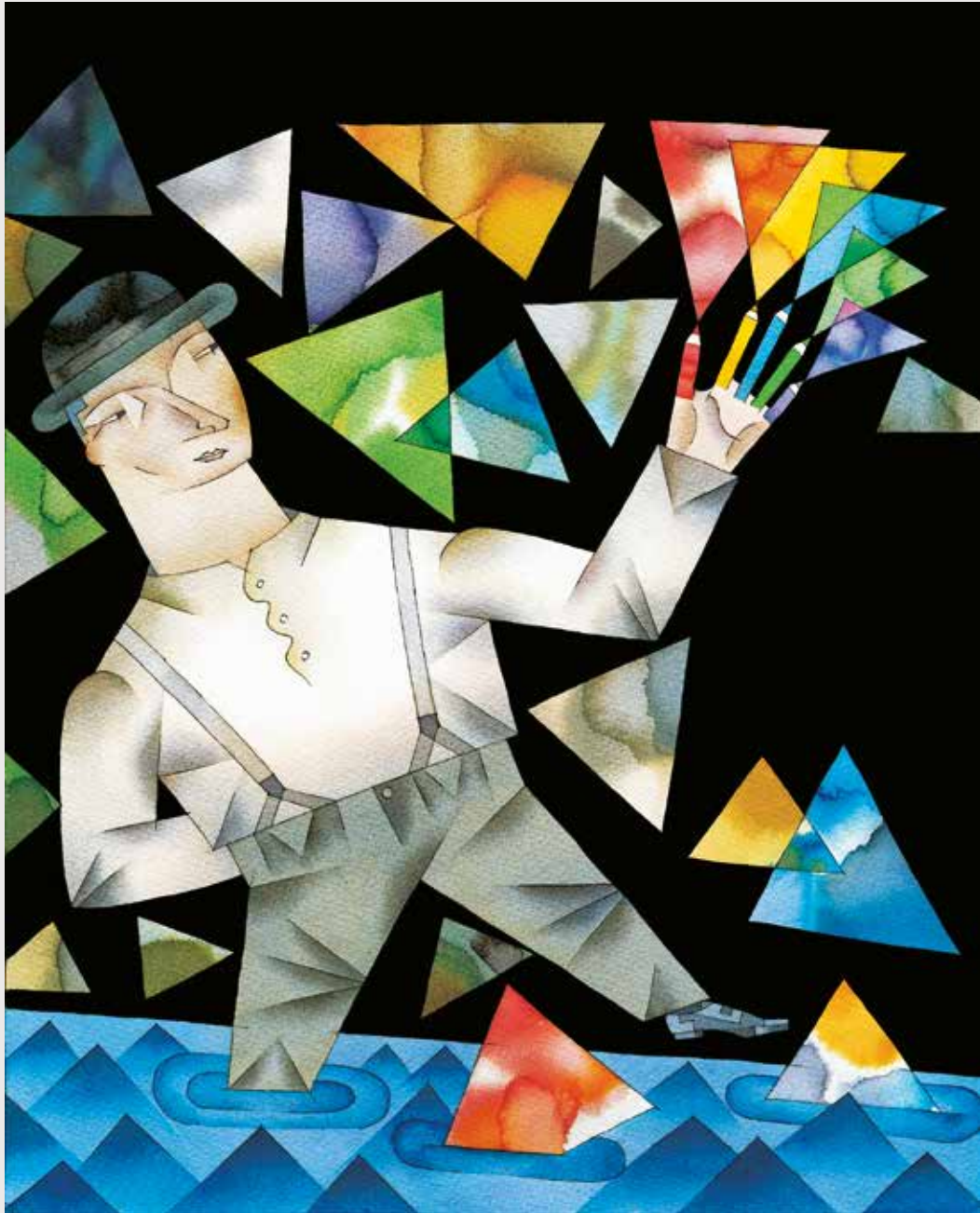
CENTRE EDUCATIU GENÇANA PER A PREMSA, 2013. (Tinta xina i aquarel·la, 30 x 42,5 cm.)

IV SALÓ DEL LLIBRE INFANTIL CIUTAT D'ORIOLA, 2011. (Tinta xina i aquarel·la, 30 x 42,5 cm.)

SETMANA NEGRA, Gijón, 2013. (Tinta xina i aquarel·la, 30 x 42,5 cm.)

EDUCACIÓ I BIBLIOTEQUES, 2011. (Tinta xina i aquarel·la, 30 x 42,5 cm.)

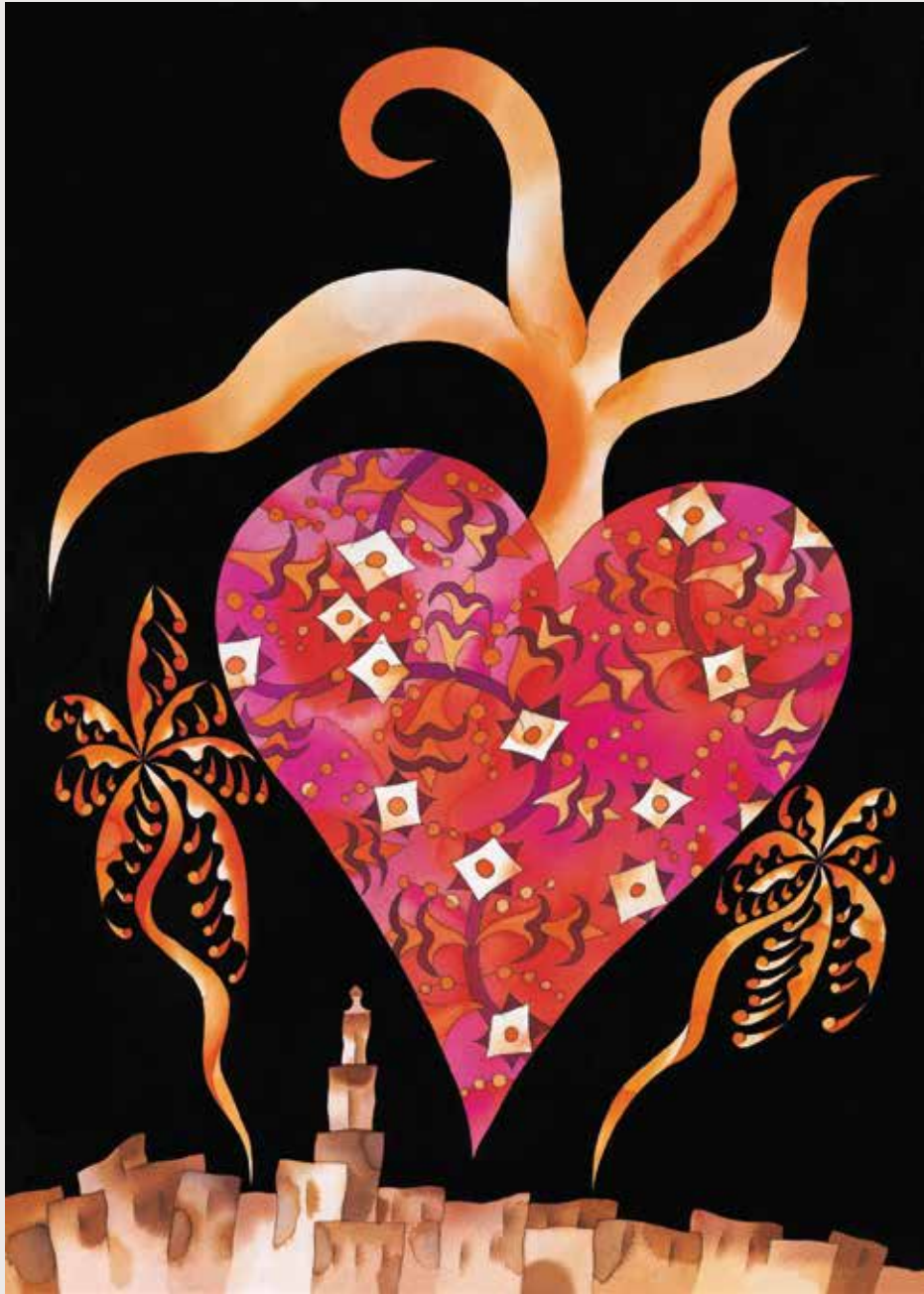
FIRA DEL LIBRE, Aspe, 2007. (Tinta xina i aquarel·la, 21,5 x 42,5 cm.)

LIBRERÍA LLIG, 2010 (Tinta xina i aquarel·la, 19 x 37 cm.)

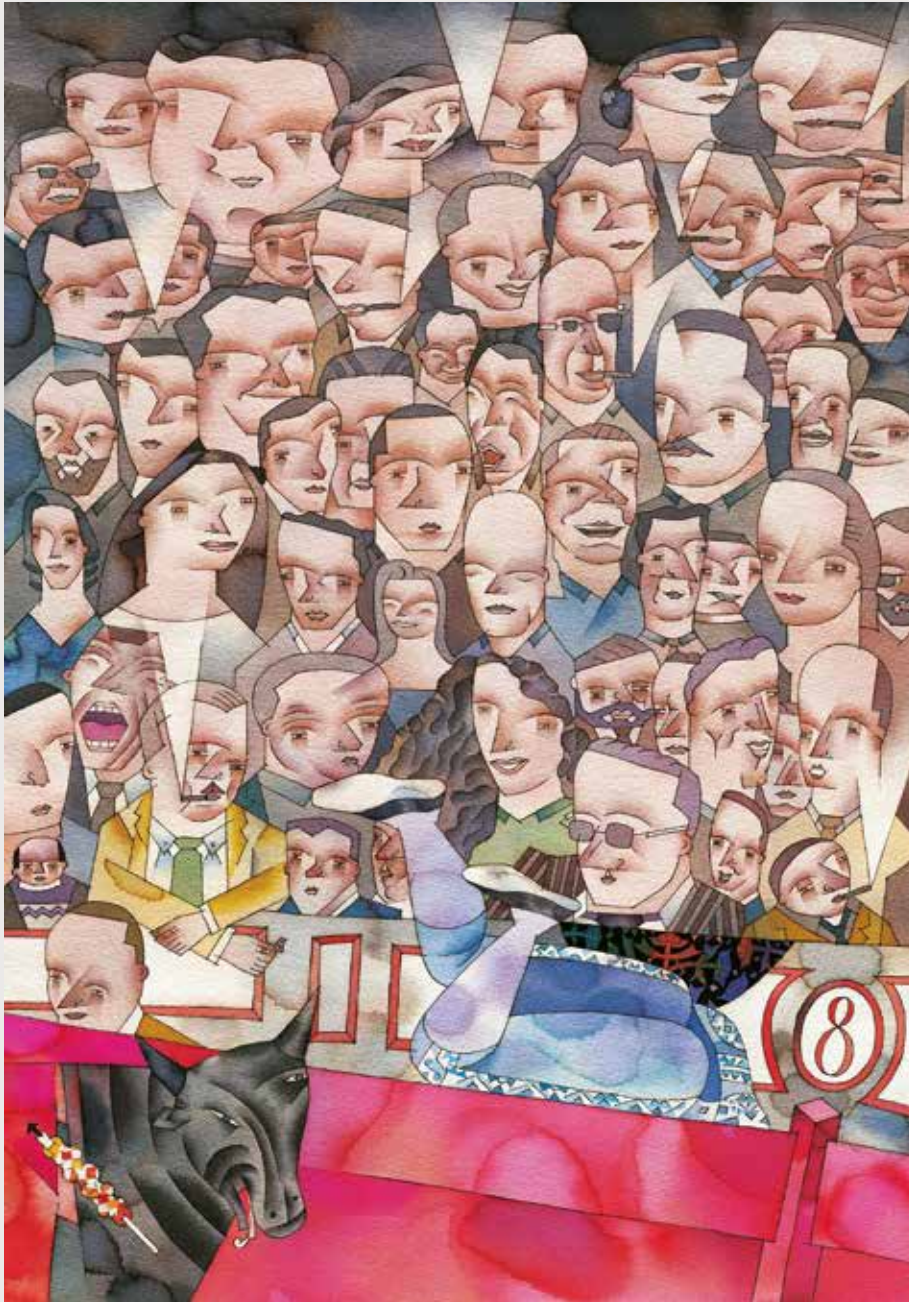
II SALÓ DEL LIBRE INFANTIL IL•Lustrat, Alacant, 2006. (Tinta xina i aquarel·la, 35,5 x 49,5 cm.)

SANT AGUSTI, FESTES D'ESTIU, Bocairant, 2009. (Tinta xina i aquarel·la, 31 x 43,5 cm.)

FIRA DEL LLIBRE, Elda, 2007. (Tinta xina i aquarel·la, 30 x 43 cm.)

VIVAN LOS TOROS, 2010. (Tinta xina i aquarel·la, 30 x 43 cm.)

JORNADES DE FOMENT A LA LECTURA I ESCRITURA, Conca, 2009. (Tinta xina i aquarel·la, 30 x 43 cm.)

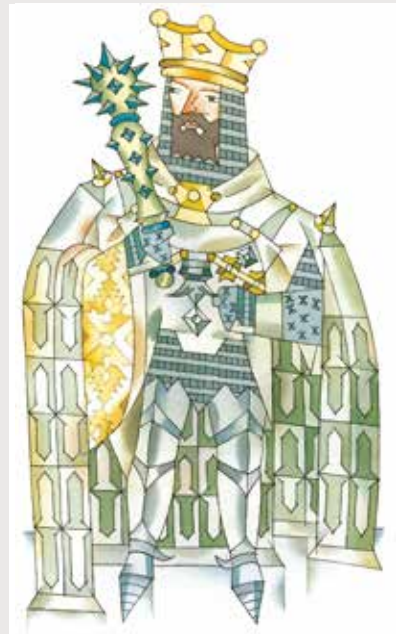
NAIPS MOROS I CRISTIANS, Diari Información, Alacant, 2002. (Tinta xina i aquarel·la, 21,5 x 30,5 cm.)

NAIPS MOROS I CRISTIANS, Diari Información, Alacant, 2002. (Tinta xina i aquarel·la, 21,5 x 30,5 cm.)

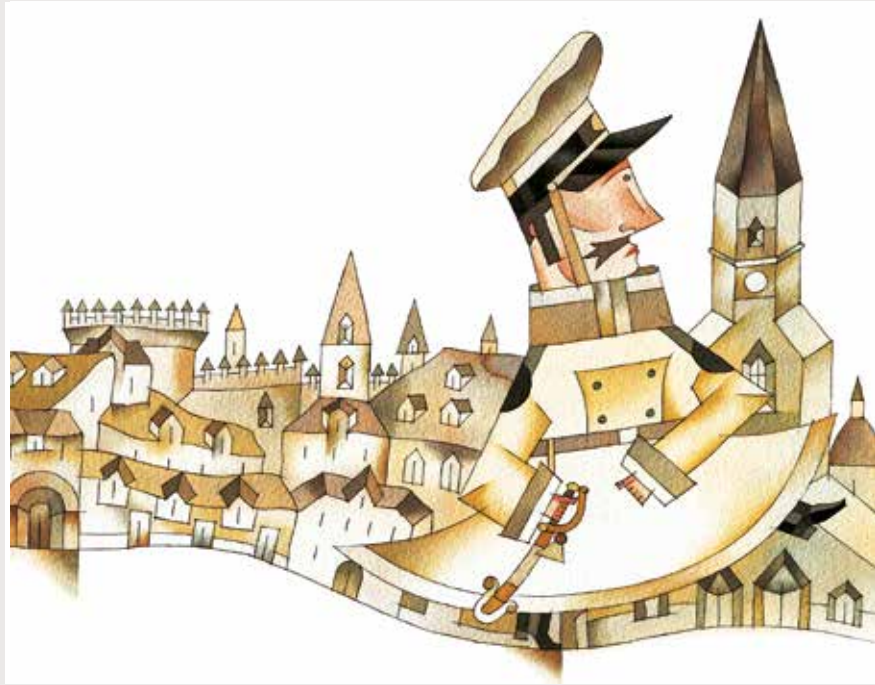
NAIPS MOROS I CRISTIANS, Diari Información, Alacant, 2002. (Tinta xina i aquarel·la, 21,5 x 30,5 cm.)

NAIPS MOROS I CRISTIANS, Diari Información, Alacant, 2002. (Tinta xina i aquarel·la, 21,5 x 30,5 cm.)

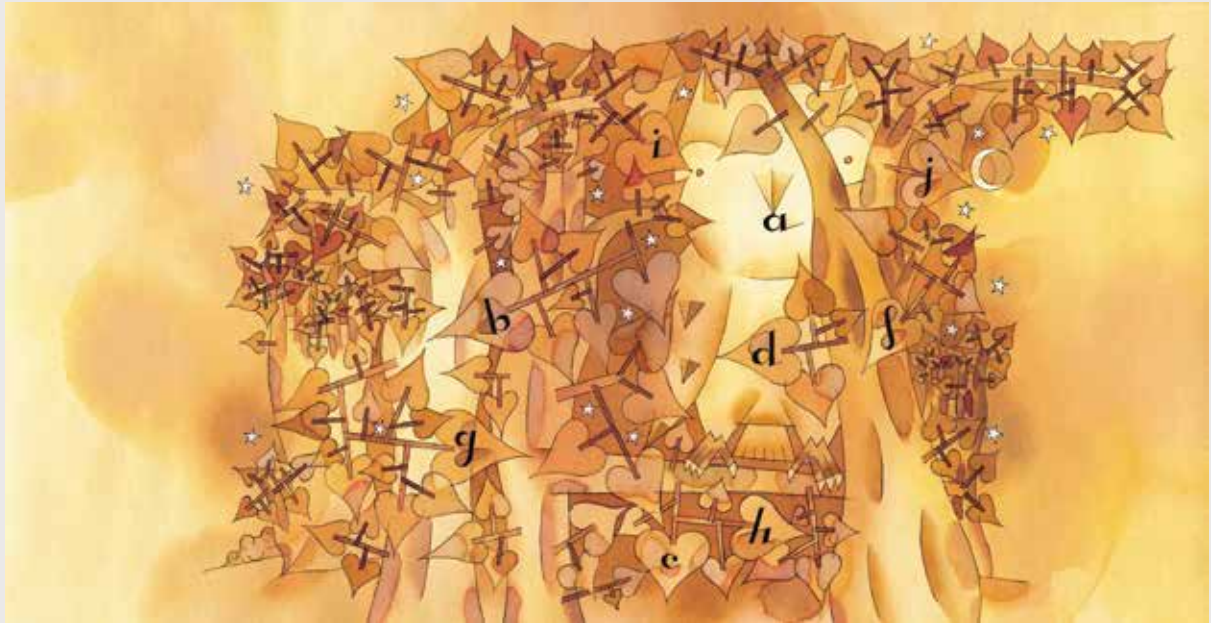
KEMBO. INCIDENTE EN LA PISTA DEL CIRCO MEDRANO, de Carlos Pérez, Kalandraka, 2010. (Tinta xina i aquarel·la, 54 x 37 cm.)

LA CASA DE CRISTAL DE SEÑOR CLIN, de Gloria Sánchez, S.M., 2000. (Tinta xina i aquarel·la, 31 x 21 cm.)
EL RELOTGE QUE NO DEIA CUCUT, de Lucía Baquedano, Bromera, 2009. (Tinta xina i aquarel·la, 30,5 x 24 cm.)

EXIT, de Jordi Botella, Marfil, 2003. (Tinta xina i aquarel·la, 22 x 31 cm.)

EL BOSQUE DE MI ABECEDARIO, de Pedro Villar, Diálogo, 2003. (Tinta xina i aquarel·la, 46 x 23,5 cm.)

LAS ISLAS FABULOSAS, de Joan Manuel Gisbert, Diálogo, 20011. (Tinta xina i aquarel·la, 46 x 23,5 cm.)

45

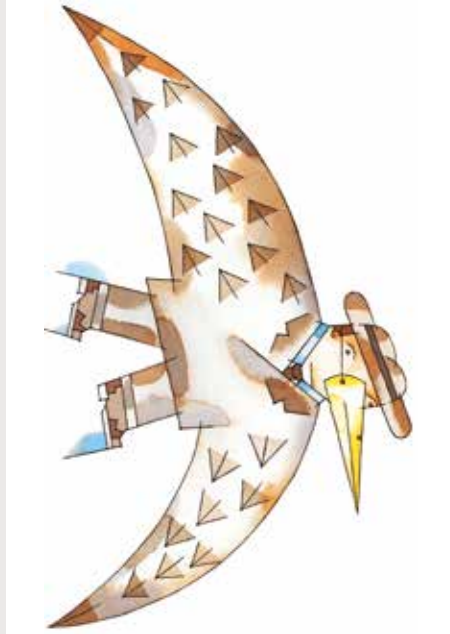

TRES VIATGES, de Jordi Botella, Diàlogo, 2005. (Tinta xina i aquarel·la, 46 x 23,5 cm.)
AL PIE DE LA LETRA, Kalandraka, 2007. (Tinta xina i aquarel·la, 41 x 21,5 cm.)

LECTURAS 6, Anaya, Educación y Cultura, Caracas, 2000. (Tinta xina i aquarel·la, 21 x 31 cm.)

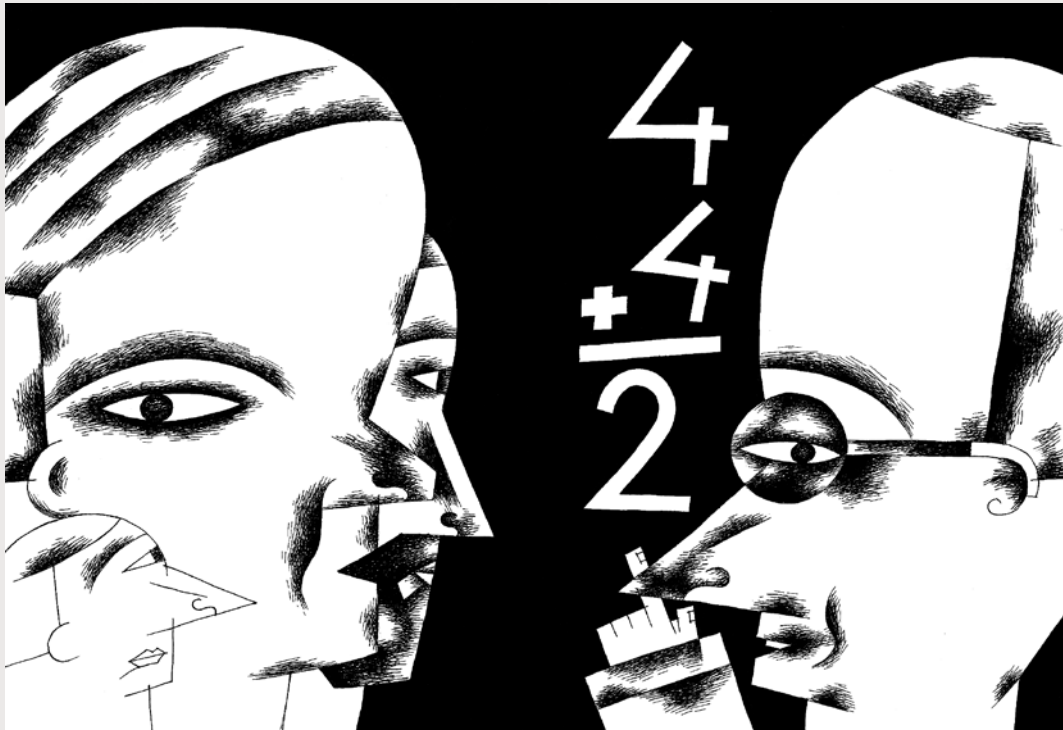

O HOME DO IMPERMEABLE AMARELO, de Gloria Sánchez, S.M., 2000. (Tinta xina i aquarel·la, 12,5 x 21 cm.)

¡AY, FILOMENA, FILOMENA!, de Miquel Obiols, Kalandraka, 2012. (Tinta xina i aquarel·la, 19 x 29,5 cm.)

EL 2 DE MAYO, Amigos del Libro Infantil y Juvenil, 2008. (Tinta xina i aquarel·la, 42 x 21 cm.)

EL MUNDO AL REVÉS, Media Vaca, 2001. (Tinta china, 31,5 x 21,5 cm.)

HOMENAJE A LOS NIÑOS DE 1808, Ediciones De la Torre, 2008. (Tinta xina i aquarel·la, 25 x 27 cm.)

REGALS PER AL REI DEL BOSC, de Joan Manuel Gisbert, 2001. (Llapis de grafit i de colors. Esborranys, 22 x 31 / 15,5 x 26 cm.)

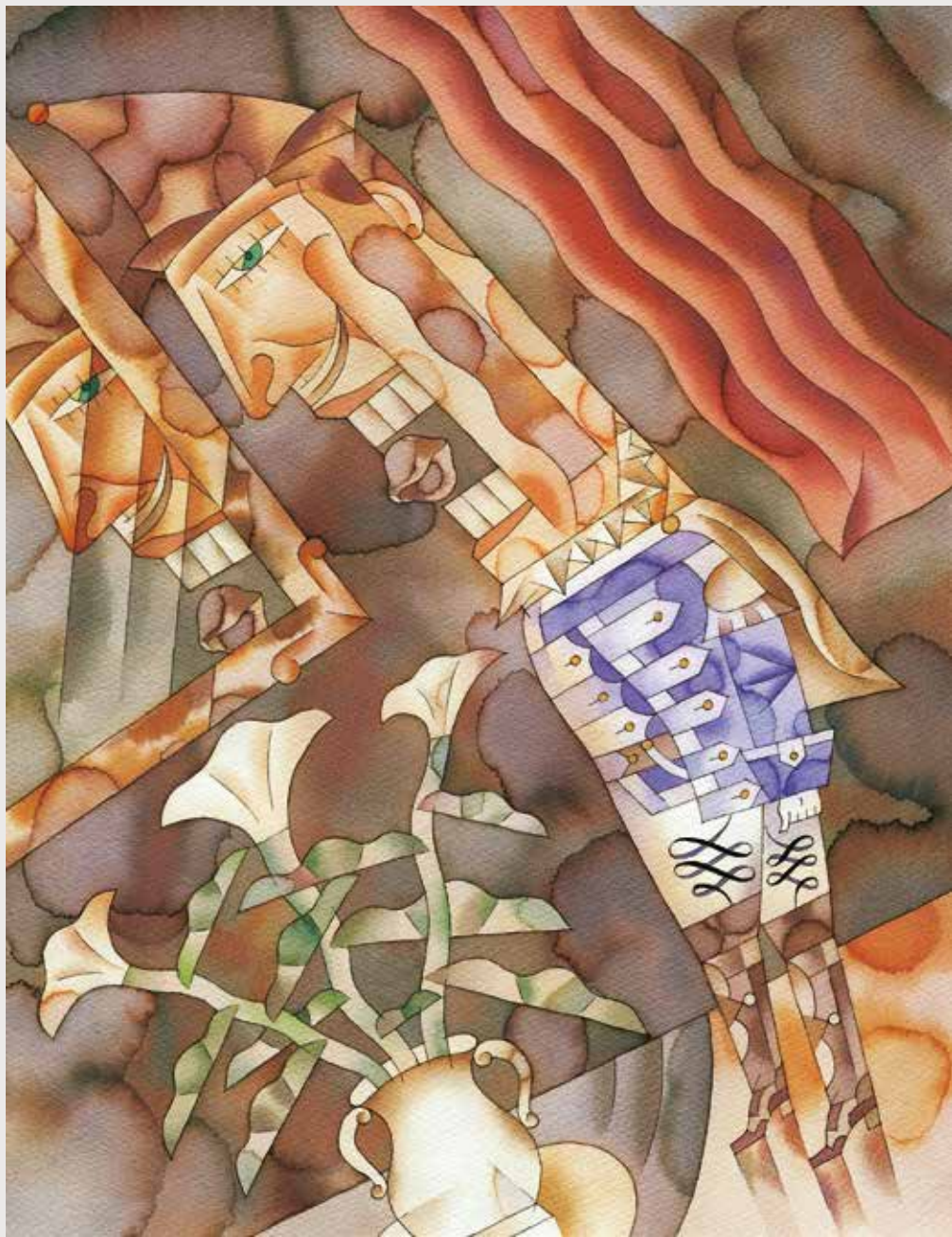

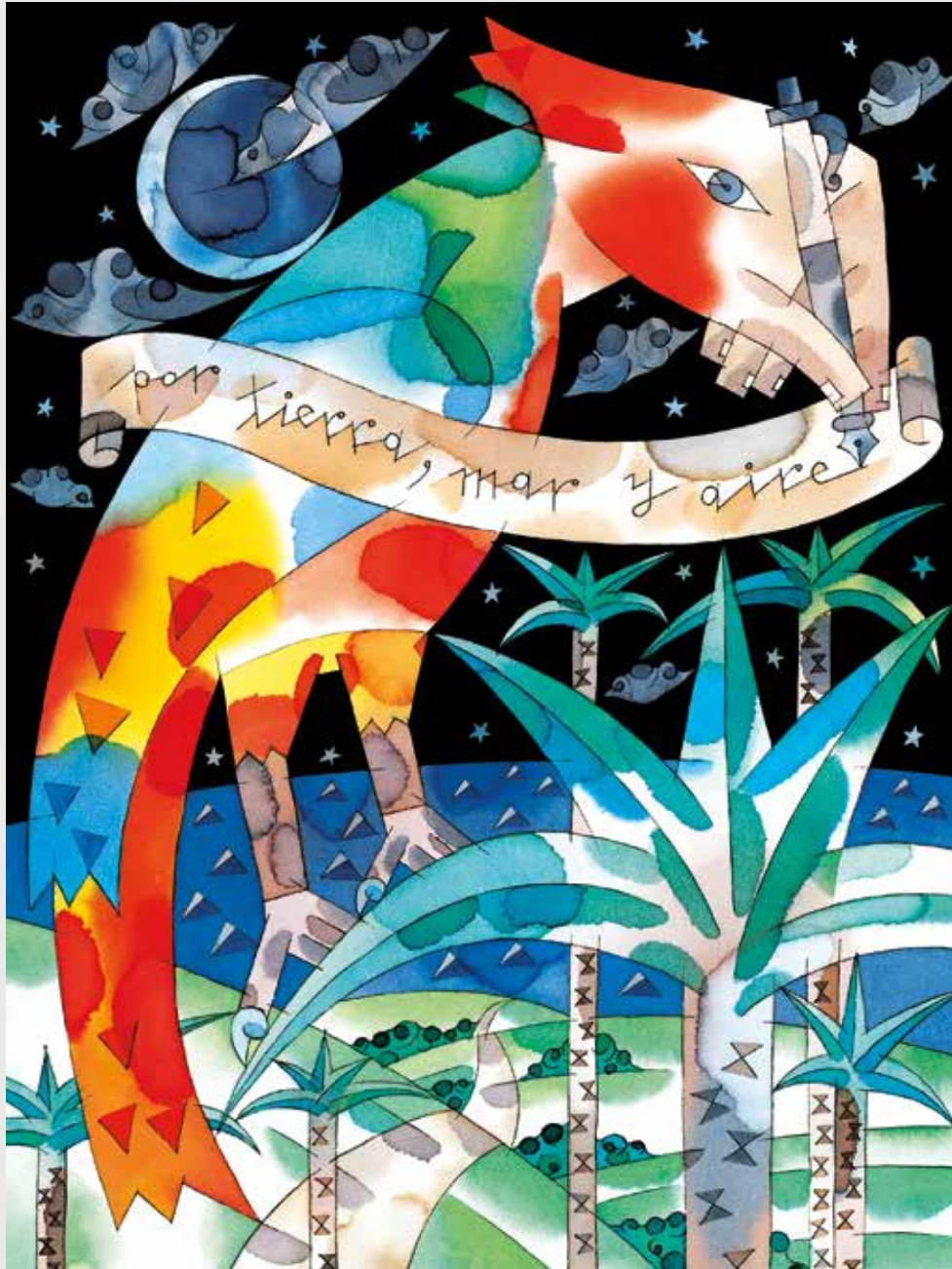
AGENDA GENÇANA, EL COS HUMÀ, 2010. (Tinta xina i aquarel·la, 30,5 x 21,5 cm.)

EL GENET BLAU, 2010. (Tinta xina i aquarel·la, 21 x 29,5 cm.)

TRENCANOUS, Revista Bloc, 2009. (Tinta xina i aquarel·la, 29,5 x 38 cm.)

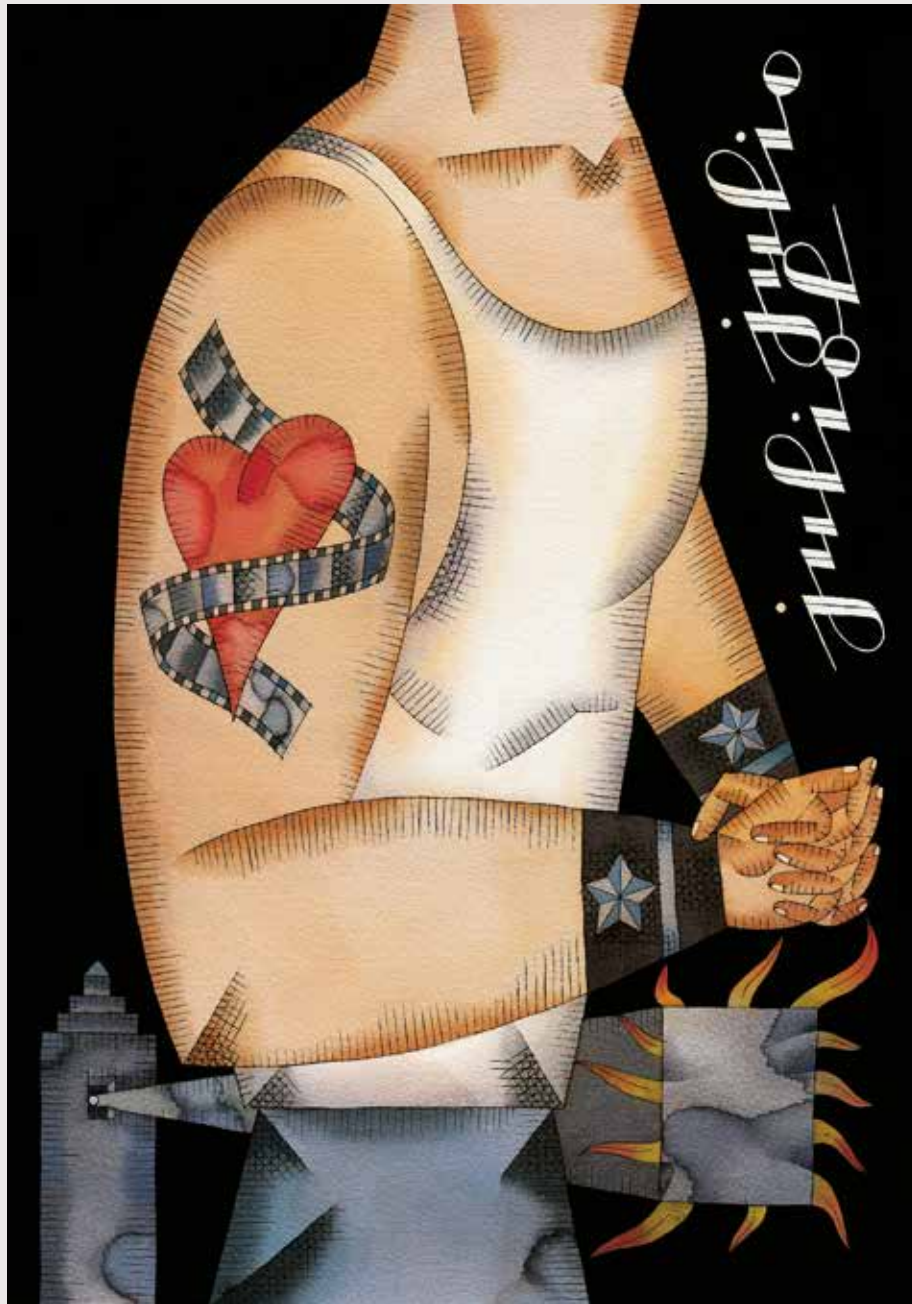

REVISTA ALTAÏR, 2001. (Tinta xina i aquarel·la, 21 x 28 cm.)

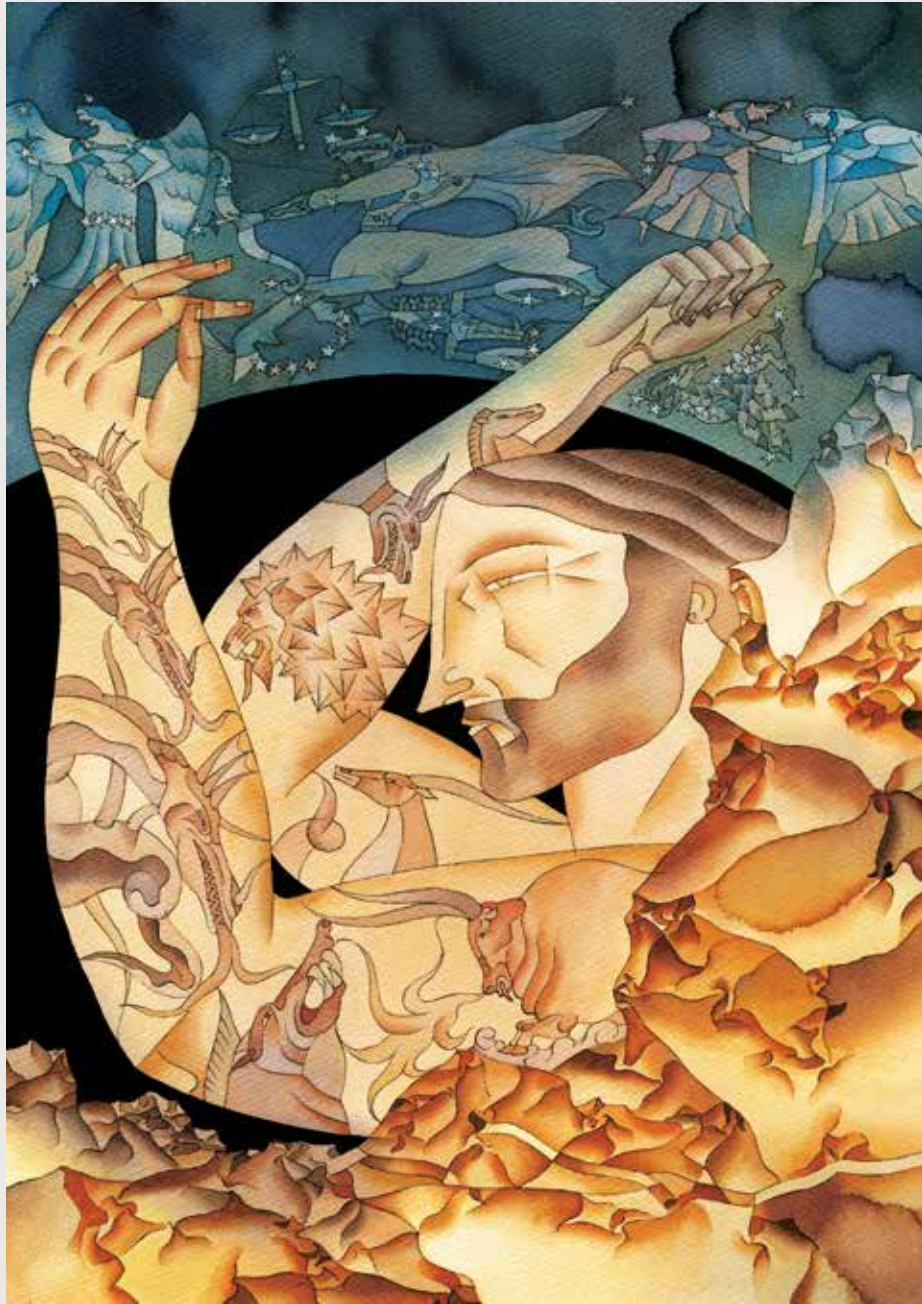
IMAGINARI, 2014. (Tinta xina i aquarel·la, 29,5 x 30 cm.)

AGENDA ANIVERSARI IVAC LA FILMOTECA, 2008. (Tinta xina i aquarel·la, 30 x 42,5 cm.)

MIGUEL HERNÁNDEZ. 25 POEMAS ILUSTRADOS, Kalandraka, 2010. (Tinta xina i aquarel·la, 29,5 x 29,5 cm.)

LOS 12 TRABAJOS DE HÉRCULES, Coberta, Edicions Deponent, 2010. (Tinta xina i aquarel·la, 30 x 42,5 cm.)

MIRADAS EN TORNO AL QUIJOTE, Ministerio de Cultura, 2005. (Tinta xina i aquarel·la, 52 x 39,5 cm.)

CALENDARI L'HORTA, 2005. (Tinta xina i aquarel·la, 31 x 37,5 cm.)

BASCUBUESÑÁNÑAM, 2010. (Tinta xina i aquarel·la, 26,5 x 32,5 cm.)

CARTELERA TÚRIA, 2001. (Tinta xina i aquarel·la, 21 x 31,5 cm.)

NOTA BIOGRÀFICA

CARTELL. FESTES DE MOROS I CRISTIANS D'ALCOI, 1990. (Acrílic s/lleç, 200 x 140 cm.)

M I Q U E L C A L A T A Y U D

Premi Nacional d'Il·lustració 2009 pel conjunt de la seua obra.

Asp (Alacant). Estudis de Belles Arts a València (especialitats de Pintura i Gravat). Des de 1970 realitza il·lustracions de llibres infantils i juvenils per a distintes editorials: Doncel, Altea, Labor, Espasa-Calpe, S.M., Proa, L'Abadia de Montserrat, Anaya, EDEBÉ, Marfil, Media Vaca, Diálogo, Kalandraka, Pearson, etc. També és autor de cartells —Jazz Madrid, Andorra Jazz, Juvenalia, Expojove, A la Lluna de València, Fira de Juliol, Casal d'Espai, Teatrejove, Castell de l'Olla, Festes de Canals, Festes de Sant Jordi, Fira del Llibre, Congrés Internacional Board on Books for Young People, Regata Dos Ciudades / Palma i València, Carnaval

Literario Gençana, Shambu Teatro de Navarra, Festival de Cine de Huesca, Centro Andaluz de Flamenco, Euroinfo, Saló Internacional del Còmic de Barcelona, 17 llibres per a xiquets il·lustrats en el MuVIM, Lectura Refrescante de la Fundación Germán Sánchez Ruipérez de Salamanca, II Salón del Libro Infantil Ilustrado Ciudad de Alicante, etc.—; cubiertas —Autors d'Ara (Marfil), L'Albir (Aitana), etc.—; col·laboracions per a articles de premsa —*Nuevo Estilo, Telva, Turia, Marie Claire, Ronda Iberia, El País Semanal, Métodos de Información, Cuerpomente, Training & Development, Altair, Magazine*, etc.— ; còmics —*Peter Petrake, La Pista Atlántica, Conquistadores en Yucatán / La desaparición de Gonzalo Guerrero, La diosa sumergida*, etc.—; gràfica i creació d'imatges per a edició, campanyes institucionals i publicitat —Club de Jazz Perdido, Colectivo Promoción Jazz, Música 92, *Divuit mirades al Centre Cultural* de Bancaixa, ONG ACSUR “Las Segovias”, Pandora, Fundación para la Investigación del Audiovisual, revista *Estudis* de la Universitat de València, Sala Escalante, naips *Hogueras de San Juan y Moros y Cristianos* per a Prensa Alicantina S.A., postals *Serie Altea ilustrada* (Ediciones Aitana), col·lecció *Libros muy ilustrados* (Diálogo), etc.—.

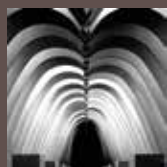
Premi Lazarillo de Ilustración per *Cuentos del año 2100* (1974); Llista d'Honor Andersen per *Soy el aire* (1976); IBBY Honour List per *El cavallet de cartó* (1986); Premi Asociación de Ilustradores de Madrid (1989). Ha rebut dues vegades el Primer Premi del Ministeri de Cultura a les Millors Il·lustracions de Llibres Infantils i Juvenils: en 1989 per *Una de indios y otras historias*; i en 1991 per *Libro de las M'Alicias*. Premi IV Concurs Internacional d'Il·lustració Fundación Santa María per *El árbol inquieto* (1993); Premi a la Millor Obra al XVI Saló Internacional del Còmic de Barcelona per *El pie frito* (1998); candidat per Espanya al Premi Internacional Andersen (2000); Llibres millor editats a la Comunitat Valenciana, Premi al llibre en castellà millor il·lustrat per *Tres viajes* (2006). IBBY Honour List per *Kembo. Incidente en la pista del Circo Medrano*.

70

Ha participat en nombroses exposicions col·lectives: *Museo vivo*, Madrid (1987); *Libros de España*, Centre Georges Pompidou, París (1988); *The Worldwide Children's Books Illustration*, Asian Cultural Centre of UNESCO, Tòquio (1989); *La Jazz Europeen s'Affiche*, Tolosa (1991); *Di tutti colori*, Treviso (1994); *Ciutat i Còmic*, Centre de Cultura Contemporània, Barcelona (1998); *El texto iluminado*, Biblioteca Nacional, Madrid (2001); *D'après (versions, ironies i divertiments)*, MUVIM, València (2005); *Alicante ilustra*, Alacant (2006); *O debuxo por diante*, Centro Galego de Arte Contemporánea, Santiago de Compostel·la (2007); etc. En 2006 dirigeix la mostra *Animales en su tinta*, produïda per l'Ajuntament d'Alacant.

De les seues exposicions individuals, cal destacar-ne *Miguel Calatayud, retrospectiva de obra gráfica*, organitzada per la Fundació Luis Cernuda al Museu d'Art Contemporani de Sevilla (1986); *L'aventura del dibuixant* a la Sala Parpalló de la Diputació de València (1995); i *Miguel Calatayud / Ilustraciones 1970-2010* al Museu Valencià de la Il·lustració i la Modernitat / MuVIM (2011).

Les seues creacions més recents són sèries d'il·lustracions per als llibres: *El hombre que hablaba por los codos y otros cuentos imposibles*, d'Alonso Palacios (Pearson); i *¡Ay, Filomena, Filomena! y otros cuentos*, de Miquel Obiols (Kalandraka).

LLOTJA DE SANT JORDI

AJUNTAMENT D'ALCOI

